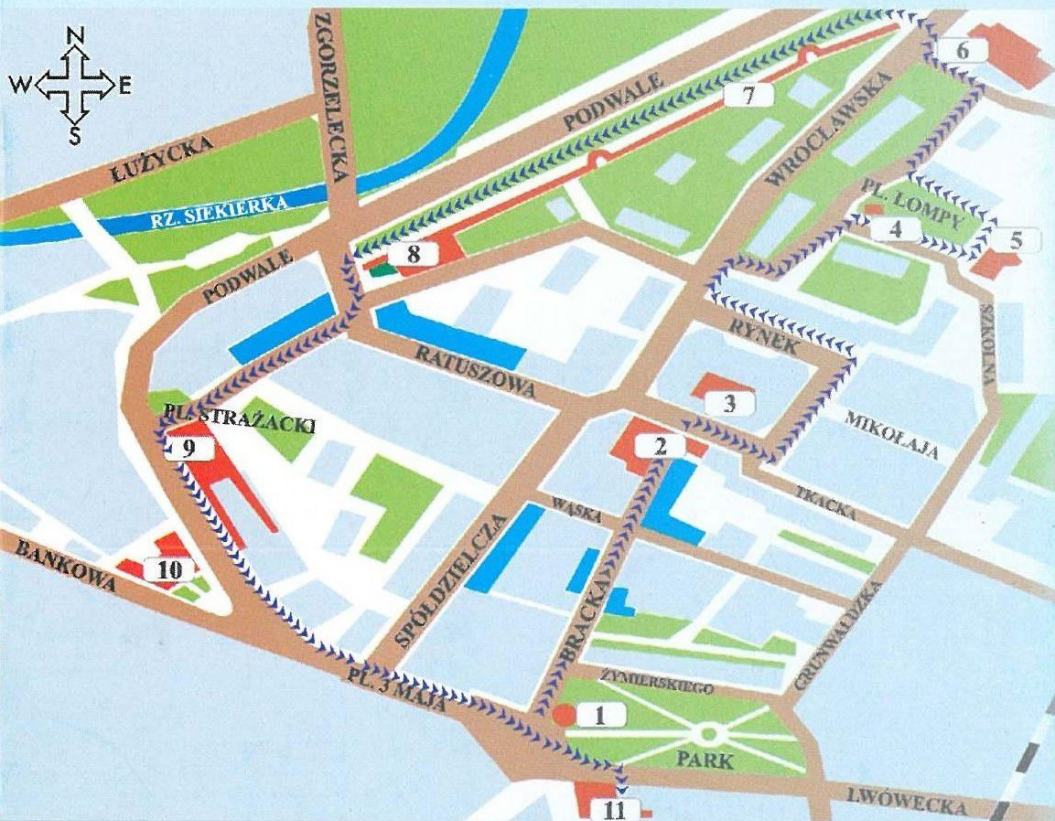

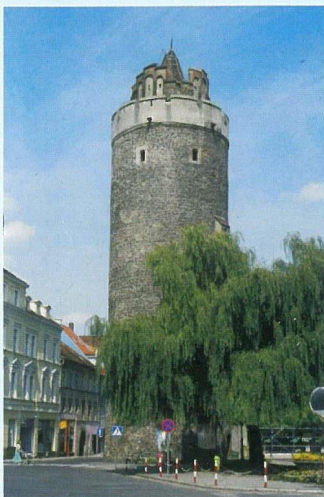
SPACER PO STARYM LUBANIU

"Niniejsza publikacja została wsparta ze środków Unii Europejskiej. Wyrażone w niej poglądy są poglądami miasta Lublin i w żadnym wypadku nie mogą być utożsamiane z oficjalnym stanowiskiem Unii Europejskiej!"

1. Baszta Bracka

Swą potężną bryłą stanowi dominantę architektoniczną od południowej strony miasta. Zbudowana została najprawdopodobniej wraz z całym systemem obronnym w 1318 r. Usytuowana tuż przy bramie Brackiej, pomiędzy dwoma pasami murów, spełniała funkcję obronną w stosunku do bramy, jak i pobliskiego klasztoru franciszkanów. Wzmiankowana jest w kronice w 1510 r. z okazji pokrycia jej dachem miedzianym, jak również w 1571r. z okazji prac przy naprawie zwieńczenia baszty. Baszta założona na planie cylindrycznym zbudowana jest z kamienia bazaltowego w partii dolnej, w górnej zaś z cegły. Ceglany krenelaż, stanowiący zwieńczenie wieży dodany został w XIX wieku.

2. Renesansowy Ratusz Miejski

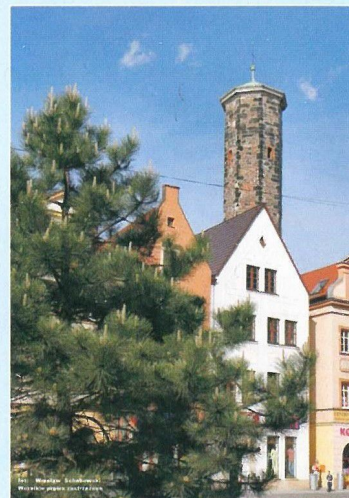
Jest najcenniejszym zabytkiem Lubania i jedną z najpiękniejszych budowli renesansu na Śląsku. Budowę ratusza rozpoczęto w 1539. W pracach brał udział H. Lindener, znany ze swej działalności również w innych miastach Dolnego Śląska. Na budowę ratusza przeznaczono duże sumy i już w 1544 r. prace zakończono. Niestety, jeszcze w tym samym roku ratusz spłonął w ogromnym pożarze miasta. Spłonęły księgi miejskie, jak również obrazy, kosztowności i całe wyposażenie ratusza. Odbudowa trwała dość długo, tak że jeszcze pod koniec 1556 r.

wnętrza nie były odrestaurowane, a dopiero w 1561 r. pokryto helm wieży. W 1627 r. przystąpiono do budowy nowej sali obrad, nazwanej później królewską. Kolejne pożary niszczyły ratusz w latach 1659 (odbudowa w 1661 r.) i 1760 (odbudowa w 1769 r.) W czasie II wojny światowej na skutek działań wojennych ratusz uległ częściowemu zniszczeniu.

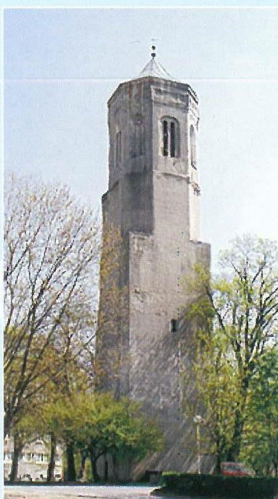
W roku 1950 przystąpiono do jego rekonstrukcji. W chwili obecnej jest jednym z najładniejszych zabytków Lubania, w którym siedzibę ma Urząd Stanu Cywilnego, Muzeum Regionalne, Miejska Biblioteka Publiczna i Sala Rajców.

3. Wieża Kramarska oraz odbudowana zabudowa śródmiejska-Galeria Łużycka

Nazwę swą wieża wzięła od budynków i kramów, skupiających się tu niegdyś, w których rzemieślnicy lubańscy rozkładali swe towary na cotygodniowym targu. Jest pozostałością po pierwszym Ratuszu, który spłonął w 1487 roku. Zniszczony przez kilkakrotne pożary ratusz w cztery lata później został całkowicie rozebrany. Pozostała wieża została obudowana budynkami mieszkalnymi tworząc blok śródmiejski, który po pożarze, w pierwszych powojennych latach, został rozebrany. W latach 80-tych przystąpiono do prac nad rewitalizacją centrum miasta w ramach, której zrekonstruowano cały zespół śródmiejski. Uroczyste otwarcie Galerii Łużyckiej nastąpiło 17 grudnia 2004 r.

4. Wieża Trynatarska

Dzwonnica dawnego kościoła parafialnego św. Trójcy. Kościół ten wymieniony jest w dokumentach już w 1320r. Była to budowla kamienna o układzie trzynawowym, halowym, z wydłużonym prezbiterium. Po wielkim pożarze w 1760 r. kościół nie dźwignął się ze zgliszcz. Pozostała po nim jedynie wieża dzwonnicza, założona na rzucie kwadratu, górą przechodząca w ośmiobok. Ciekawostką jest zachowany nagrobek barokowy Johanna Vinoklena.

5. Budynek dawnego gimnazjum

Zbudowany w 1588 r. jako fundacja kanclerza Adriana Albinusa. Przeznaczony był dla gimnazjum łacińskiego typu humanistycznego. Budynek ulegał kilkakrotnym pożarom, a następnie przebudowom. Budynek założony jest na planie prostokąta, zbudowany z cegły, otynkowany. W fasadzie głównej wmurowany jest kamienny portal barokowy z datą 1752 r. Przebudowane wnętrze nie zachowało dawnych elementów, jedynie w sieni, na osi wejścia znajduje się zachowane sklepienie żaglaste. Budynek mieści się przy ul. Szkolnej. Obecnie w budynku znajdują się wydziały Urzędu Miasta oraz Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej.

6. Kościół p.w. Trójcy Świętej

Wybudowany w latach 1859 - 1861, w miejscu dawnej Bramy Nowogrodzieckiej w północnej części miasta, w pobliżu klasztoru Magdalenek. Wzniesiony w okresie intensywnego rozwoju przemysłowego miasta i wzrostu liczby ludności katolickiej. Styl neogotycki. Obraz ołtarzowy św. Trójcy wykonany przez Engerta, dyrektora szkoły artystycznej w Pradze, ołtarze boczne wykonane przez artystę z Monachium Hauschilda. Kościół zbudowany z cegły i kamienia.

7. Mury obronne

Wzniesione zostały w 1318 r. Użyty przy ich budowie kamień bazaltowy, wydobywany w pobliskich kamieniołomach był materiałem bardzo często stosowanym w budowlach. Mury grubości 2,4 m posiadały górny chodnik i (wzmocnione były półkolistymi basztami. W obiegających miasto podwójnym pasem murach, znajdowały się pierwotnie cztery główne bramy: Bracka, Mikołajska, Zgorzelecka i Nowogrodzka. Mury były otoczone fosą. W latach 70-tych XIX wieku mury częściowo rozebrano, fosy zasypały i urządzono promenady).

8. "Dom pod okrętem"

Jest jedną z najcenniejszych pozostałości, świadczących o handlowym charakterze miasta. "Dom pod Okrętem" został zbudowany w 1715 r. przez Jana Kirchoffa (data zachowana na chorągiewce wietrznej). W 1820 r. przechodzi na własność rodziny Rostów, a w połowie XIX wieku został gruntownie przebudowany. Od 1930 do 1945 r. mieściło się w nim Muzeum Miejskie. Zniszczony w czasie II wojny światowej odbudowany został dopiero w latach 70-tych. Na portalu widnieje płaskorzeźba w kamieniu przedstawiająca żaglowiec na morzu - stąd nazwa "Dom pod Okrętem".

9. "Dom Solny" - spichlerz

"Dom Solny", zwany także "Domem Zbożowym", wzniesiony z fundacji Rady Miejskiej w latach 1537 - 39. Przeznaczony był na magazynowanie zboża i soli. Budynek 3-kondygnacyjny na planie prostokątnym,

zbudowany z kamienia bazaltowego, położony jest między pierwszym i drugim pasem murów obronnych. Na tynkowanym pasie odgrymsowym od strony południowej częściowo zachował się słabo czytelny napis

z datą r. 1539. Całość zwarta, prosta i surowa z małymi otworami okiennymi. Rolę magazynu na sól i zboże spełniał do XIX wieku, kiedy to zmienił swoje przeznaczenie na więzienie miejskie. Obecnie stoi niezagospodarowany.

53 / 2005 11-42.0

10. Budynek Sądu Rejonowego

Budynek w stylu neogotyckim wzniesiony w końcu XIX w. za nim więzienie sądowe (areszt) wzniesione w latach 1852-1853. Fronton ozdobiony historycznym herbem miasta, wykonany z ceramiki. Po drugiej stronie Godło Rzeczypospolitej wykonane w 1991r., staraniem Fundacji Orla Białego.

11. Budynek Urzędu Miasta

Budynek narożny zbudowany w II połowie XIX stulecia. Przebudowany w I ćwierci XX wieku. Pierwotnie hotel miejski. Obecnie oprócz Urzędu Miasta mieści się tu siedziba Oddziału Banku Gospodarki Żywnościowej.